Գ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 609 — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 15 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1886 (Ն. Տ.) 27 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1886 — 21 ՐԷՊԻ ԻՒԼ ԱԽՐՐ 1303

40 ՓԱՐԱ

ՆԱՄԱԿՆԱՒԱՐ ՈՐԵՒ ԻՆԶ ԴԻՒՐԱԹԻՒՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Նորատունկեան-խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ
ՕՐԱԳԻՐ
ԿԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

40 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ	Տարեկան	գահեկան արծաթ	200
»	Վեցամսեայ	» »	100
»	Եռամսեայ	» »	50
Գաւառաց	Տարեկան		
Թղթատարով	տարեկան	» »	240
Գաւառաց	Վեցամսեայ		
Թղթատարով	վեցամսեայ	» »	120
Օտար երկիրներ,	տարեկան	ֆրանք	56
» »	վեցամսեայ	»	28

Դիւրս գրկուած յղագրաց ճանաչու ծանքը ցուցնութեան վրայէ։
Խմբագրութեան գրկուած նամակ կամ գրութիւն ետ չտրուիր։

Կ. ՊՈԼԻՍ
ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ, 14 ՅՈՒՆՈՒԱՐ, 1886

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

5—4

Հինգ պատուարժան երեսփոխաններ տարեգլխոյ առթիւ հեռագիր մուղղեր են առ «Ամէն. Տ. Մելքիսեդեկ Սրբազան,» չնորհաւորելով «Ազգընտիր Կաթողիկոս», և յորջորջելով զինքեանս «ազգային իրաւանց պաշտպան երեսփոխանք»։ Իրողութիւն մ'է թէ, Սահմանադրութեան նշանակած 140 երեսփոխաններէն Կ. Պոլսոյ մէջ միչտ կան 100ի չափ։ Անոնց 65ը ներկայ էին նոյն Կիւլհանէի պատմական նստին, յորում ո. բոշուեցաւ ճանչել զՄակար Կաթողիկոս։ 65էն միայն 16ը չճանչել վուբարկեր էին։ Իսկ իբր ընել ոչ-ըստ հեռագրէն ի սկզբան կ'երեւէր թէ այս նուազական յառաջատուութեան վերջին եղբն իյած էր 5ի։ Եւ այս հինգ երեսփոխանք, գնահատելի անկողմնակալութեամբ մը, «ազգային իրաւանց պաշտպան» տիտղոսը կը առանձնին, թերեւս այսու իմացնել ուզելով թէ մնացեալ 95 երեսփոխանք որ չհետեւցին չնորհաւորական գոյգին մասնակցիլ կ'ամ ո'չ մի տեսակ իրաւանց պաշտպան են, և կամ «ո'չ-ազգային» իրաւանց ջատագովութեամբ զբաղեալ կը գտնուին։ Բայ աստի, քան յայտարարութեան հնգեակ երեսփոխանաց, Մելքիսեդեկ Սրբազան ո'չ միայն «Ազգէն ընտրուած» է, այլ նաեւ «կաթողիկոս» է իրօք, յորմէ ո՛և է կրասերագոն ուսանող կրնայ մակաբերել թէ Մակար Սրբազան ո'չ միայն Հայ Ազգէն ընտրուած չէ, այլ նաեւ չէ՛ կաթողիկոս, քանի որ երկու գահակալք չեն կրնար լինել մէկ գահի համար։ Հայրապետական Աթոռը, խազախներէ վտարեալ, Ճնիկական ծովուն եղերաց վրայ ապաստանած է արդէն։ Ա,յպէս տալէ յետոյ արդարութեան և ճշմարտութեան բաժինը, կը մնար տրամաբանութեան փոքրիկ կէտ մ'ալ։ Եւ իրօք, «կաթողիկոս» տիտղոսն յատկացնելէ յետոյ Իզմիրի Ս. Առաքնորդին, տրամաբանութիւնը կը պահանջէր «Վեհափառ» տիտղոսն եւս կցել։ զի Ամենայն Հայոց կաթողիկոսի մը անուննէն անմիջապէս առաջ «Ամենապատիւ» տիտղոսը չատ անյարմար կը հնչէ։ Հայաստանեայց եկեղեցին չի ճանչնար միանկեալ վիճակ պարզ եպիսկոպոսին և կաթողիկոսին միջեւ։ Նա որ կրնայ կոչուիլ կաթողիկոս, յէզմիածին նստի թէ Դուբին կամ յԻզմիր, պարտի կոչուիլ նաեւ իւր բոլանդակ Հայրապետական տիտղոսներով։ Թողուլ զատնք և հնարել նոր տիտղոսներ, ինչպէս ըրած են հնգեակ չնորհաւորագիր երեսփոխանք, հակառակ է Հայ եկեղեցւոյն դարաւոր աւանդութեանց։ Մեր այս գիտողութիւն կը յուսանք թէ նպատակին կը հասնի, և երբ գալ տարի այս ժամանակ նոյն ամանորական յոյժ չահեկան գոյգը կրկնուի, տարակոյս չունինք թէ «ազգային իրաւանց պաշտպան» երեսփոխանք չեն մոռնար «ազգընտիր կաթողիկոսը» պատուել այն ամէն արժանաւայել տիտղոսներով, զորս ազգն անյիշատակ դարերէ հետէ կուտայ իւր ազգընտիր կաթողիկոսաց։

Խնդիր է ոսկայն թէ, գալ տարի այս ժամանակ նոյն գոյց պիտի կրնայ կրկնուիլ։ Այս տարի կառավարական գրաքննութիւնն հեռագիրը վար դրեր է, նկատելով թէ, Հայոց Կաթողիկոսն յէզմիածին նստելուն ադատ, հեռագրոյն հասցէն սխալ մը կը պարունակէր։ Ճատ չանցած, դժբախտ հասցէն ուրիշ հարուած մը կրեց։ եթէ մեր հինգչարթի աւուր թիւը տեսած չլինէին, ամենիւ քններցողք իրենց բոլոր ուշիմութեամբ հանդերձ չպիտի կրնային գուշակել թէ ո'ւստից էր այս երկրորդ հարուած։ Ո'չ այլ ոք էր զան տուողը բայց եթէ մին ի հնգից ստորագրողաց։ Նուազական յառաջատուութեան մը խօսքը կ'ընէինք վերեւ։ 16ն 3 իյած էր, երբ խնդիր եղած էր ամանորական չնորհաւորութիւնը ղրկել։ Այս հինգէն այժմ պէտք է զեղչել 1 եւս։ Բայց այս մէկ, փութանք յաբել, կ'արժէ մէկէ աւելի։ Հինգ ստորագրողաց մէկէն իմաստնագոյնը, վեհափառութիւն։ եթէ Ազգ. Ժողովոյն որոշումնէն կը կապեն Թուրքիոյ Հայերը, մեղմէ ո'չ ոք այժմ իրաւունք ունի այդ որոշման դէմ կանգնելու։ Իսկ եթէ Ազգ. Ժողովոյն որոշումնէն կապուած չեն կարծեր Թուրքիոյ Հայերը, կաթողիկոսական ընտրութեան մէջ ոչ միայն ապօրէն չարժուած մը կ'ընեն, ո'չ միայն ծաղու առարկայ կը դառնան, այլ նաեւ, քան զօրեղ բացատրութեան վտեմ. Մի քայէլ էֆէնտիի, «երգիծական անպատուութիւն» մը կ'ընեն իրենցմէ զատ նաեւ չատերէ յարգուած ա'նպիսի բարձրատիճան եկեղեցականի մը, որպէս է Իզմիրի Ս. Առաքնորդը։ Կաթողիկոս չեղող եպիսկոպոս մը ամանորի առթիւ չնորհաւորել իբրեւ «Կաթողիկոս»՝ ա'նպիսի դառն հեգնութիւն մ'է, որ առաւելագոյն պէտք է լինինք իմանալով թէ Հայս. Կառավարութիւնը բարեհաճեր է չմոլլատրել որ այնչափ դէշ ընտրուած կաղանդչէզ մը ղրկուէր Ն. Սբբազնութեան։

Բայց չկայ հեգնութիւն որ չունենայ բարոյական մը։ Արդարև անհնար է լուրջ գործոց կարգը դասել (5—4=) չորս երեսփոխանաց հեռագիրը։ Բայց եթէ պահ մը ենթադրենք թէ այն պատ. անձինք լուրջ վարկենի մը մէկ յղացած են այսպիսի «գոյց» մը, միակ խորհրդածութիւնն որ կը ներշնչէ իրենց տարօրինակ ձեռնարկ՝ սա պէտք է լինի թէ, երեսփոխաններ ունինք, և մինչեւ իսկ հինաւուրց երեսփոխաններ, որք երեսփոխանական մարմնոյ մը ամենէն տարրական պարտաւորութիւնները կ'անգիտեն, կամ, կանսակցական ոգւով, կ'անտեսեն դիտմամբ։ Խնդիրներն յաւիտեան բաց մնալու կը դատապարտուէին եթէ, երեսփոխանական ժողովոյ մը մէջ, մեծամասնութեան որոշմանը նաև փոքրամասնութեան համար պարտաւորիչ չլինէին։ Մեր ազգային օրէնքով, ինչպէս ամեն օրէնքով, երեսփոխանական մեծամասնութեան օրինաւոր նիստի մը մէջ վճռած խնդիրը վճռուած լինցած է, և տրուած որոշումն օրէնք է ընդհանուր հասարակութեան համար։ Փոքրամասնութիւնը կրնայ չչարել մեծամասնութեան որոշման. փոքրամասնութիւնը կրնայ գժգոհ լինել մեծամասնութեան որոշումէն. բայց ո'չ մէկ օրէնք կամ բանավարութիւն փոքրամասնութեան կը ներէ մեծամասնութեան որոշման հակառակ գործելու հրապարակաւ։ Եւ սակայն, Ազգ. ժողովոյ մէկ օրինաւոր որոշումն անարգելու և բռնաբարելու ձախող փորձը կուգայ մինչեւ իսկ երեսփոխանական խմբակի մը կողմէ, երեւոյթ մ'է այս, անշճայ երեւոյթ, որ կը ցուցնէ թէ, ազգային իշխանութիւնները չչարգելու և պատիժ չկեցած տեղ մը օրէնքէն բնաւ չկինայ ծելու միտումն ո'ր ատիճան ուժգնացած է մեր ազգին մէջ։ Ի զո՞ւր կը պարծինք իբրեւ «ազատական» ժողովուրդ։ Ամենէն «ժողովրդական», ամենէն «ազատնադրատիր» կարծեցածներն իսկ, մինչ պարտաւոր էին՝ իբրեւ երեսփոխան՝ առաջին օրինակը տալ օրինաւորութեան, առաջին կը հանդիսանան Սահմանադրութեան ոգին և տուբը միանգամայն բռնաբարելու, երբ իրենց կիրքը կամ շահն այնպէս պահանջէ . . .

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԱՆԳԼԻԱ ԵՒ ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ ԽՆԴԻՐ

Լօրտ Սալզպըրի, իւր բանախօսութեան մէջ զոր երեկ հեռագիրը կը յիշեր, Պուլկարիոյ և Բ. Դրան ուղղակի բանակցութեանց նկատմամբ հետեւեալ յայտարարութիւնները ըրած է.

«Ձեզ. կառավարութիւնն համոզուած է թէ վեհ. Մելքիսեդեկ և Ալեքսանդր Իշխանին միջեւ բացուած ուղղակի բանակցութիւնը լաւագոյն երաշխաւորութիւնն են բռնապետական խնդրոյն խաղաղ լուծման։ Կը յուսանք թէ Թուրքիա և Պուլկարիա, մեծ ազդութեանց հաւանութեամբ, կարգադրութեան մը կը յանգին, որ ո'չ միայն գոհացում պիտի տայ պուլկար ժողովրդեան քաղաքանց, այլ նաեւ օսմ. տէրութեան այժն ու իշխանութիւնը պիտի աւելցնէ։

«Վտանգներ կան արդարեւ Պալքանաց ուրիշ փոքր պետութեանց կողմէ, որք սակայն, անգլ. կառավարութեան կարծեօք, ուղղակի չահ մը չունին պուլկարական սահմանագլխոց վրայ տեղի ունեցած խնդրոյն մէջ։

«Ցաւալի է մանաւանդ տեսնել որ Սերպիա և Ճունաստան սխալ գաղափար մը կը տածեն իրենց չահուց և իրենց պարտուց վրայ, որով անհարիւն պահանջումներ կը յարուցանեն, որք կը սպառնան մինչեւ իսկ Սերպիոյ և Ճունաստանի անկախութեան, Արեւելից խաղաղութեան և գոյժ մինչեւ անգամ Եւրոպիոյ խաղաղութեան։ Այս երկու պետութեանց պահանջմունք նորութիւն մ'են միջազգային իրաւաբանութեան մէջ, և անընդունելի են, մանաւանդ ցնանաւանի պահանջմունք, որ կ'ուզէ փոխարինութիւն մը ստանալ ի վնաս Թուրքիոյ, ա'նպիսի փոխհատուցման մը համար զոր թէ՛ղադրողը Բ. Դուռը չեղաւ։

«Ձեզ. կառավարութիւնն իւր բոլոր ազդեցութիւն ի գործ պիտի դնէ թզլ չառլու համար որ Արեւելից խաղաղութիւնը քանհաճօրէն բանաբարուի։

«Կը յուսանք թէ Ճունաստան ետ կը կենայ ձեռնարկութենէ մը որ կրնայ ուղղակի սպառնալ իւր գոյութեան, արդէն որոշեալ և կնքեալ կարգադրութիւններն եղծանելով։ Այս առթիւ պարտ կը համարիմ յայտարարել, չարամիտ ակնարկութեանց վերջ տալու համար, թէ երբէք անգլ. կառավարութիւնը չէ քաջալերած զՃունաստան իւր յիմարական յանդուգնութեանց մէջ»։

Պ. Կլատսդոն երեսփոխանաց ժողովոյն անցեալ ուրբաթի աւուր նոտին մէջ յայտարարած է թէ «վատաբելպես կը հաւանի պահպանողական վարչութեան արեւելեան աշխարհակալութեան»։ Պ. Կլատսդոն չերմապես չըներհաւորած է զԼորա Սալզպըրի՝ վեհ. Սուլթանին էական իրաւունքները պահպանել ուզելուն համար, և յոյս յայտնած է թէ նախաթարութիւնն ամէն չանք պիտի ընէ նոյն նպատակաւ, և միանգամայն Բումելիոյ ժողովրդեան բաղձանքները գոհացնելու նպատակաւ։

ՖՐԱՆՍԱ Ի ԾԱՁՐԱԴՈՁՆ ԱՐԵՒԵԼՔ

Պ. Բօլ Պէր որ կ'երթայ վերակազմել զԹոնքին և զՆիամ, իւր պաշտօնին և իւր առաջադրութեանց վրայ հետեւեալ յայտարարութիւնները ըրած է.

«Հետս զօրք չպիտի տանիմ։ Այս չղոչուն զինուորական ցոյցեր Ալճամի Մանարինք և նախարարք անարգանք մը կը նկատեն իրենց։ Այսր դառն փորձը կրեցինք։ Բուրսի զօրավարին իւր սպայակոյտ և իւր Զուաւներու հետ Հիւէ ժամանումն ահ ու սարսափի ձգեց Արքունեաց մէջ։ Անհամեմատ ինքնապաշտպանութեան համար զէնքի դիմեցին, և մեր զօրքեր քաղաքական հրաշալիօք միայն ազատեցան ջարդէն։ Հետեւանքը սա եղաւ որ, առաջ միայն Թունքինի խնդիրն ունէինք, որ բաւական հոգ կը պատճառէր, բայց Բուրսի զօրավարին Հիւէ մտնելէն ի վեր Ալճամի խնդիրն եւս աւելցուցինք, որ աւելի եւս ահարկու է, զի արդ մեր առջեւ ունինք ապստամբ երկիր մը 300 փարսախ երկայնութեամբ և 60—80 փարսախ լայնութեամբ, բոլորովին անբեր, ուր ցիր ու ցան կը բնակի քաջ և պատերազմի ցեղ մը, որ լիովին կը կրէ այն ձիրքեր զորս Թունքինցիք կորուսած են։ Անհամ ինձ հոգ պատճառող միակ կէտն է։ կը վախնամ այն անծայր երիզակէն (թէ՛նէ, տանա պուբնու) որով օդակներն անդադունդներ են որոց մէջ մեր զինուորք մահ կը գտանեն։ Անգամ մը այսպէս ոգք կոխած լինելով Ալճամ, զինուորական պատիւը կը պահանջէր որ զօրք եւ զէնք ղրկէինք։ Ուզենք թէ ոչ, զինուորը պատերազմ կը հրաւիրէ։ Զինուորն իրեն յատուկ նուրբ դիւրազգացութիւններ ունի։ Չեմ պարսաւեր զնա. բայց կ'ըսեմ թէ այս բնաւորութիւն վտանգաւոր է ուր որ մեք իրաւախոհութիւն մը և կանոնաւոր վարչութիւն մը հաստատել կ'ուզենք։ Այս երկու բառք, «իրաւախոհութիւն» և «վարչութիւն», ինձ յանձնուած պաշտօնին էութիւնը կը կազմեն։ Իմ գործ պիտի լինի քաղաքային և խաղաղ վարչութիւն մը հաստատել երկրին մէջ, Թունքինի մէջ բնիկ պաշտօնեաներ հաստատել աննախձի պաշտօնատարաց տեղ դնել, ո'չ թէ Ֆրանսացի, այլ Թունքինցի Մանարինք, որք անձնուէր պիտի լինին մեզ, քանի որ իրենց չահերն նոյն են մերայնոց հետ, ըստ որում պիտի անհետացնենք անմամեցի Մանարինները, որք Թունքինցոց յոգեգոյն հակառակորդներն են։ Իմ հոգս պիտի լինի ծաւալել Ֆրանսական վաճառականութիւնը։ Չեմ կրնար գաղթականներ բազմացնել, զի մեր ազգ հակառակ է գաղթականութեան. բայց կը յուսամ Ֆրանսացի վաճառականներ հրաւիրել նոր հրապարակներ բանալով անոնց առջեւ։ Շատ յուսալից եմ մեր վաճառականութիւնը գաղթականութեանց մէջ ծաւալելու գործին նկատմամբ։ Կը մտածեմ թէ իբրեւ Սորպոնի դասախօս (բրօֆէսոր) իմ գիտական հանգամանքս, որ առաջնակարգ Մանարինի մը կարգին կը համապատասխանէ, նիւթապէս պիտի նպաստէ ինձ երբ Աննամի թագաւորին և նախարարաց ու Մանարիներու հետ գործ կունենամ։ Այն հեռաւոր երկրաց գրագէտք մեծ ծագէս կ'ապդուսին մեր գիտական հրատարակութիւններէն, խուզարկութիւններէն և ձեռք բերուած արդիւնքներէն։ կ'ուզեմ նաև այս թեւարկութեանս ներքեւ (Աննամ) հաստատել մի տեսակ կաճառ, նման եգիպտական կաճառին զոր կ'երազէր Պոնապարտ։ Հոն պիտի միանան ներկայացուիչք վաճառականութեան, արհեստից, տեղատարութեան և քաղաքային իշխանութեանց։ Նոքա պիտի քննեն ամեն տնտեսական խնդիրներ, ամեն բարենորոգմանց ծրագրերը, ցոյց պիտի տան հանրային չինութիւնները զորս պէտք է կատարել, ինչպէս հանքեր, ջրանցներ, ուղիներ, նաւահանգիստներ, երկաթուղիներ եւն։»

Պ. Բօլ Պէր կը յուսայ թէ իւր հակառակորդք որ ի Ֆրանսա պիտի մոռնան իւր հանրապետական, հակակղերական և ազատախոհ մը լինելն.

«Իմ մեծ վարպետս, Կամիդդա բանիւք կ'ըսեմ թէ «Հակակղերականութիւն արտածելի վաճառք մը չէ»։ Իմ հակառակորդներս կրօնական կատաղութիւնս Ֆրանսայի մէջ թողուով պիտի երթամ։ Տեղային սովորութեանց, կրօնից ու վարանց յարմարելու ենք։ Ջանանք յարգելու ենք, և պահպանելու ենք որ յարգուին։ Իմ ալ դիտումս է այս։ Կաթոլիկ Միսիոնարներուն գալով, նոցա ազդեցութիւնն յԱրեւելս անժխտելի է։ Պէտք է օգտիւք անոնց ազդեցութենէն երբ մեզ նպաստաւոր կրնայ լինել։ Ես Միսիոնարներն ինձ պիտի ծառայեցնեմ. բայց ես անոնց չպիտի ծառայեմ քնաւ։»

Ահա չատ անկեղծ պաշտօնատար մը, որ իւր բոլոր ոիրտը դուրս կը թափէ։ Մաղթելի էր, ի չահ քաղաքակրթութեան, որ Պ. Բօլ Պէրի ճարտարութիւնն ու յաջողակութիւնն հաւասար լինէին իւր անկեղծութեան։

ՍԵՐՊԻԱ. Միլան Թագաւորին վառաւերական խորհուրդք չատ սուղի նստան Սերպիոյ։ Ամեն թագուհեր անլուր անկուսներ կրեցին, և արժեւորք պարտաւորեցան յոյժ կտրած գինեւորով վաճառել իրենց ձեռք գտնուած թուղթերն։ Ոսկին սուղ կը մնայ, և պատերազմի նորոգման երկիւղիւ, ամեն ոք իւր ձեռքն անցած ոսկին կը պահէ։ Երկրին կրած անուղղակի վնասք չատ աւելի են պատերազմին պատճառած նիւթական և դրամական ուղղակի վնասներէն։

— Կէս-պաշտօնական Վէրէլ լրագիրն Պելկրատի, որ Պուլկարիոյ դէմ պատերազմի հրատարակման հրաւէր կարդացած էր, և զինադադարին կընդդուէն ի վեր ալ պատերազմին նորոգումը կը յաճախ, այժմ կը խոստովանի թէ Սերպիա զրկուած է եւ՝ րոպիոյ համակրանքէն։ Վէրէլ կը մխիթարուի սա խորհրդածութեամբ.

«Պէտք է չանանք առանց բարեկամաց ապրելու։ Փոքր պետութիւնք մեծ տէրութեանց բարեհաճութեամբ միայն չեն ապրիր։ Ինքնուրոյնութիւն և անձնապաշտպանութիւն մեր նչանաբանները պարտին լինել ազգային մէջ։»

—)(18)(—

ԹԵՐ ԴՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ԺԻԻԼ ՎԷՐՆ

ՄԱԹԻԱՍ ՍԱՆՏՈՐՓ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

Ե.

ԴԱՏԱՍՏԱՆԷՆ ԱՌԱՋ, ՄԻՋՈՑԻՆ ԵՒ ՑԵՏՈՑ

Լաթիալա Զաթմարի և Մարտիան Պաթորիի մէկ ակնարկն հասկցուց Սանտորփի կոմսին թէ երկուքն ալ իրեն կը յանձնէին ատեանին առջեւ խօսելու պաշտօնը։ Ոչ ինք, ոչ իւր ընկերք չէին ուզած պաշտօնական փաստաբանի մը պաշտպանութիւնն ընդունիլ։ ինչ որ Սանտորփ կոմս ըրած էր ցայժմ, յոյժ լաւ ըրած էր։ Ուստի և ինչ որ ալ յարմար դատէր ընել իրենց դատաւորաց, ընդունելի էր իրենց։

Դատաստանն հրապարակային էր, սա նչանակութեամբ որ դահլիճն դուռները բաց էին։ Եւ սակայն յոյժ քիչ մարդ ներկայ էին, վասն զի գործն իմացուած չէր դուրան։ Ա՛ռ առաւելն քսանի չափ ունկնդիրք դղեակին մէջի մարդոցմէ։

Նախ ամբաստանելոց յատկանձնութիւնն ստուգուեցաւ։ Ամիլկարէ յետոյ Սանտորփ կոմս հարցուց նախագահին թէ ինքն և իւր ընկերք ո՛ւր բերուած էին դատուելու, բայց պատասխան չտրուեցաւ այս հարցման։

Սարքանիի ալ յատկանձնութիւնն հաստատուեցաւ նմանապէս։ Զարաճճին իւր դասը միւսներուն դատէն բաժնելու հանդամանք ունեցող բան մը չըսաւ տակաւին։

Յայնժամ պիտակին պատճէնն, որ ոսկիանութեան յանձնուած էր գատաքննութեամբ, ամբաստանելոց հաղորդուեցաւ։

Երբոր տեղեկաբերն հարցնել տուաւ ամենից թէ այն պիտակին բնագիրն ստացած էին, պատասխանեցին թէ ամբաստանութեան անկ էր ապացոյց ներկայացնել այն մասին։

Այս պատասխանին վրայ վանդակը ցոյց տրուեցաւ, որ Լաթիալա Զաթմարի սենեկին մէջ գտնուած էր։

Սանտորփ կոմս և իւր բարեկամք չկրցին և չուզեցին ուրանալ թէ այդ վանդակն իրենց քով կը գտնուէր։ Եւ արդարեւ, այս նիւթական ապացոյցին առջեւ պատասխան չէր մնար։ Որովհետեւ այն վանդակին միջոցաւ կրնար կարդացուիլ ծածկագիր պիտակն, ուրեմն տարակոյս չէր մնար որ ամբաստանեալք ստացած էին գայն պիտակ։

Յայնժամ իմացան սոքա թէ դատադրութեան գաղտնիքն ի՛նչպէս յայտնուած էր, և թէ ի՛նչ էր ամբաստանութեան հիմը։

Այս վայրկեանին սկսեալ հարցմունք և պատասխանք յոյժ բացորոշապէս փոխանակեցան երկու կողմէ։

Սանտորփ կոմս ոչ ևս կրնար ուրանալ։ Ուստի իւր երկու բարեկամաց կողմէն ալ խօսեցաւ։ Շարժում մը պատրաստած էին, որուն արդիւնքը պիտի լինէր Հունգարիոյ Ալատրիայէն անջատումն և հին Մահառաց ինքնիշխան թագաւորութեան վերահաստատութիւնն։ եթէ չձերբակալուէին, մօտ օրէն պիտի պայթէր այդ չարժում և Հունդարիա պիտի վերստանար զիւր անկախութիւնն։ Մահիաս Սանտորփ, դատաղրութեան գլուխը լինելն իւր վրայ միայն առնելով, երկրորդական դեր մը թողուլ ուզեց իւր երկու բարեկամաց։ բայց նոքա բողոքեցին կոմսին այս յայտարարութեան դէմ, և նորա հանախոհը լինելու պատրաստ հետ նաև բաղդատից լինելու պատիւը պահանջեցին։

Դատավարութիւնն ոչ ևս կրնար երկարիլ։ Մանաւանդ, երբոր նախագահն ամբաստանելոց արտաքին յարաբերութեանց վրայ հարցմունք ուղղեց, նոքա չուզեցին պատասխանել։ Ոչ մի անուն չարտասանուեցաւ, և չպիտի արտասանուէր։

—Դուք մեր երեքին գլխուն տէրն էք, պատասխանեց Սանտորփ կոմսն, և պէտք է բաւն ձեզ։

Երեք գլուխ միայն, վասն զի Սանտորփ կոմս չանաց անպարտ հանել զՄարքանի, հաշուադէտ երիտասարդն, որ Միլան Թորոնթալի յանձնարարութեամբ հաշիւներ կարգադրելու միայն գործածուած էր Լաթիալա Զաթմարի ատն մէջ։

Սարքանի հատատեց Սանտորփ կոմսին յայտարարութիւններն։ Բնաւ թէ ինք բնաւ տեղեկութիւն չունէր դատարութենէն, և թէ ամենէն առաջ ինք զարմացեր էր երբոր յանկարծ իմացեր էր որ Աքուէտոթթոյի այն խաղաղ բնակարանին մէջ դատ մը կը նիւթուէր Պետութեան ապահովութեան դէմ։ եթէ իւր ձերբակալման միջոցին չէր բողոքած, պատճառն այս էր որ չէր գիտեր թէ ինչո՛ւ կը ձերբակալուէին։

Ոչ Սանտորփ կոմսն և ոչ Սարքանի դըժուարութիւն չկրեցին հաստատելու զայս կէտ, և հաւանական էր որ պատերազմական ատեանն ալ արդէն իւր կարծիքը կազմած էր այս մասին։ Հետեւաբար, Սարքանիի դէմ եղած ամբաստանութիւնն ի բաց թողուեցաւ ըստ առաջարկութեան տեղեկաբերին։

Կէս օրէն երկու ժամու չափ յետոյ, դատավարութիւնն ատարած էր, ուստի առեանն առանց երկար խորհրդակցելու՝ տուաւ գիւր վճիռ։

Մահիաս Սանտորփ կոմս, Լաթիալա Զաթմար կոմս, Մարտիան Պաթորի վարժապետ, մահուան պատժոյ կը դատապարտուէին՝ իբրև դատաստանը ընդդէմ պետութեան։

Դատապարտեալք հրացանի պիտի բըռնուէին բերդին բակին մէջ։

Դատավճիռը քառասուն ութ ժամու մէջ պիտի գործադրուէր։

Սարքանի անպարտ ելած էր։ բայց նորէն բանտը պիտի դրուէր, և անդ մնար՝ մինչեւ ի գործադրութիւն դատավճռոյն։

Նոյն դատակնիք կը վճռէր նաև յարքունիս գրաւել երեք դատապարտելոց ինչքը։

Հրամայուեցաւ իրենց բանտը վերադարձնել Լաթիալա Զաթմար և Մարտիան Պաթորի։

Սարքանի իւր խուցը տարուեցաւ, թերատաձեւ նրբանցի մը խորը, բերդին երկրորդ դատիկոնին մէջ։ Իսկ Սանտորփ կոմսն և իւր երկու բարեկամք, իրենց կենաց վերջին ժամերուն մէջ բաւական ընդարձակ խուցի մը մէջ բանտարկեցան նոյն դըստիկոնին մէջ, նրբանցին ձեւացուցած թեթրատին մեծ առանցքին ծայրն։ Այս առանձնութիւնը վերցած էր։ Դատապարտեալք ի միասին պիտի անցուէին իրենց վերջին ժամերն։

Այս բան մխիթարութիւն և մինչեւ իսկ ուրախութիւն մ'եղաւ անոնց, երբոր երեքն ի միասին մնացին, երբոր թոյլ տրուեցաւ ազատաբար անձնատուր լինել իրենց արտայայտութեան, որ կրնար վերջապէս զեղծանիլ։ Իրենց դատաւորաց առջեւ կրցած էին զսպել բռնել զիրենք, բայց երբոր միանակ մնացին, ոչ ևս կրցին ժուժկալել, բացին թեւերնին և իրարու փաթթուեցան։

—Բարեկա՛մք, ըսաւ Սանտորփ կոմս, ես եմ մեր մահուան պատճառ, բայց ասոր համար ներում չեմ խնդրեր ձեզմէ, վասն զի Հունգարիոյ անկախութեան կամարը էր։ Մեր դատն արդար էր։ Պատասխանութիւն մ'էր պաշտպանել զայն, և պատիւ մ'է մեռնիլ անոր համար։

—Մահիա՛ս, պատասխանեց Մարտիան Պաթորի, մեք՝ ընդհակառակն՝ չնորհակալ ենք քեզմէ, որ մեզ ընկերակից առիր այս հայրենասիրական գործին, որուն քու բովանդակ հեռանքդ նուիրած էիր...

—Ինչպէս որ սիրտ ընկերակցինք նաև մահուան մէջ, ուրեմն Զաթմար պաղատեցաւ։

Ցետոյ, պահ մը լռելով, երեքն ալ դիտել սկսան զայն տեսարը խուց, որուն մէջ պիտի անցուէին իրենց վերջին ժամերը։ Նեղ պատուհան մը, դեռնէն չորս հինգ ոտք բարձրութեամբ, բերդին թանձր պատին մէջ ծակած, հազիւ կը լուսաւորէր զայն։ Երեք երկաթեայ անկողին, քանի մ'աթոռ, պատին դամուած սեղան մ'և դարակներ, որոց վրայ այլ և այլ սպասք դրուած էին։

Մինչ Լաթիալա Զաթմար և Մարտիան Պաթորի իրենց մտածութեանց մէջ տուրեալ էին, Սանտորփ կոմս կ'երթեւեկէր խուցին մէջ։

Լաթիալա Զաթմար, միայնակ աչքաբացի մէջ, առանց որ և է ընտանեկան կապակցութեան, շուրջը նայելու բան մը չունէր։ Իւրենց դատաւորաց առջեւ կրցած էին զսպել բռնել զիրենք, բայց երբոր միանակ մնացին, ոչ ևս կրցին ժուժկալել, բացին թեւերնին և իրարու փաթթուեցան։

Բայց Մարտիան Պաթորի այնպէս չէր։ Կին մ'և արու որդի մ'ունէր, որոց յոյժ ծանր կը գտնէր այս հարուածն, և կրնար իսկ իւր որդին այդ ամենասիրելի հատորներուն պատճառ լինել։ եւ եթէ ոք կրնար մխիթարել զայն, ի՛նչ կրնար կ'ապաէր իրենց, ի՛նչ ապագայ պիտի ունենար այդ դժբաղդ կին առանց ապրուստի, հազիւ ութ տարեկան տղու մը հետ։ Բայց, եթէ քիչ մը հարստութիւն իսկ ունենար, ի՛նչ կրնար մնալ այն դատակնիքէն յետոյ, որ դատապարտելոց ինչքն յարքունիս գրաւել կը վճռէր։

(Շարունակելի)

ԱՌԴԱՐ ՋԵՐԵՎԱՆՑԻ ԴԻՎԱՆԱԳԻՏ ԵՒ ՊԱՏՄԱԲԱՆ Տ. ՄԱՐՏԻՐՈՍ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

Ի ԹՈՒՎԱԿԱՆԻՆ 19 ԴԱՐՈՒ

Ի ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԱՏԻ ՀԱՅՈՑ ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑՒՈՅ

Ի ՍՈՒՐԲ ԷՋՄԻԱԾՆ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍ ՎԱՆՔ

Ի ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ՎԱՆՔ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՎԱՆՔ

Ի ՍՈՒՐԲ ԳԱՅԱՆԷ ՎԱՆՔ

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՌՓՍԻՄԷ ՎԱՆՔ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍ ՎԱՆՔ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՎԱՆՔ

Ի ՍՈՒՐԲ ԳԱՅԱՆԷ ՎԱՆՔ

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՌՓՍԻՄԷ ՎԱՆՔ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՈՒՆ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԹԵՐԹ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐԱՏԱՆԻՆ

Ա. ՏՊՆՈՐԵԱՆ

ՓՈՍՏԱՅԻ ՀԱՍՑԷ ՊԱՏՈՒԱՍԱՆ ՉԷ ԱՌՆՈՒՄ

Ա. ՀՈՒՍՆԻՔ

ԲԱՐՁՐԱԳՈՒՅՆ ԳԻՆԵՐ

Լրատու, 26 Յունուար, ժամ 5 երեկո. 15 կոպեկ

Ընդ. Թղթակ. 1 ամսոյ 100 1/16
Օտար. » Ութը ամսոյ 14 1/16
» » » Չորս » 14 1/32
» » » Երկու » 25 1/2
» » » Մէկ » 14 1/16
Ուսանողաց 14 1/32

Ընդհանուր ծախք տարւոյ 1873 ..... 66 3/4
» » » » 1877 ..... 78 3/4
Ծախսուած ի 1878 ..... 9 3/8
Մնացորդ 96 3/8

Տպագրութեան ծախքերն ի 1878 62
Տպարանի 88 1/8
Թղթոյ (Բէյրութ) 64
Ընդհանուր ծախք 152
Ստացուած ի 1878 62
Ընդհանուր ծախք 152
Պակասորդ 90

Ընդհանուր ծախք 152
Ստացուած ի 1878 62
Պակասորդ 90

Ընդհանուր ծախք 152
Ստացուած ի 1878 62
Պակասորդ 90

Ընդհանուր ծախք 152
Ստացուած ի 1878 62
Պակասորդ 90

Ընդհանուր ծախք 152
Ստացուած ի 1878 62
Պակասորդ 90

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԹԵՐԹ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐԱՏԱՆԻՆ

Ա. ՏՊՆՈՐԵԱՆ

ՓՈՍՏԱՅԻ ՀԱՍՑԷ ՊԱՏՈՒԱՍԱՆ ՉԷ ԱՌՆՈՒՄ

Ա. ՀՈՒՍՆԻՔ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ԱՐՏԱՔԻՆ ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ԱՐՏԱՔԻՆ ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵԻ ԱՐՏԱՔԻՆ ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ընդունարանի ժամերը՝ առաւօտեան 9-էն մինչեւ 3-ը կէսօրէ յետոյ։